

Μακεδονικά

Τόμ. 4, Αρ. 1 (1960)

Γ. Μόδη, 1) Μακεδονικές ιστορίες "Ντόκτρο Γιάννη". 2) Μακεδονικές ιστορίες, "Τα δυο στρατόπεδα"

Βασ. Λαούρδας

doi: [10.12681/makedonika.733](https://doi.org/10.12681/makedonika.733)

Copyright © 2014, Βασ. Λαούρδας

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Λαούρδας Β. (1960). Γ. Μόδη, 1) Μακεδονικές ιστορίες "Ντόκτρο Γιάννη". 2) Μακεδονικές ιστορίες, "Τα δυο στρατόπεδα". *Μακεδονικά*, 4(1), 576. <https://doi.org/10.12681/makedonika.733>

τὸ Μαυροβούνιον καὶ τὴν Σερβίαν μέχρι τοῦ 1875, τὸ δὲ δεύτερον τὴν Σλαβικὴν ἐξορμήσιν καὶ τὸ Συνέδριον τοῦ Βερολίνου 1870 · 1878. Εἰς τὸ περὶ Μαυροβουνίου καὶ Σερβίας κεφάλαιον περιλαμβάνονται ἡ ἱστορία τοῦ Μαυροβουνίου μέχρι τῆς μετὰ τῆς Σερβίας ἐνώσεώς του, ἡ ἱστορία τῆς Σερβίας μετὰ τὸ 1833 μέχρι τοῦ 1878, ἡ ἐξημερία τῶν παραγόντων, οἵτινες συνετέλεσαν εἰς τὴν δημιουργίαν τῆς «Γιουγοσλαβικῆς Μεγάλης Ἰδέας» καὶ τέλος ἡ ἐξωτερικὴ—καὶ δὴ ἡ Βαλκανικὴ—πολιτικὴ τοῦ Μιχαὴλ Ὁβρένοβιτς. Εἰς τὸ περὶ τῆς Σλαβικῆς ἐξορμήσεως καὶ τοῦ Συνεδρίου τοῦ Βερολίνου κεφάλαιον περιλαμβάνονται τὰ βασικά χαρακτηριστικά καὶ οἱ παράγοντες οἱ συνετέλεσαντες εἰς τὴν γένεσιν τῆς Πανσλαβικῆς Ἰδέας, ἡ ἀφύπνισις τῶν Βουλγάρων, ἡ Ἐξαρχία (1870) καὶ τὸ Σχίσμα (1872), ἡ κρίσις τοῦ 1875, ὁ Ρωσοτουρκικὸς πόλεμος (1877 · 1878) καὶ ἡ συνθήκη τοῦ Ἀγίου Στεφάνου, τέλος δὲ τὸ Συνέδριον τοῦ Βερολίνου.

ΒΑΣ. ΛΑΟΥΡΔΑΣ

Γ. Μόδη, 1) Μακεδονικὲς ἱστορίες «Ντόκτορ Γιάννη». Ἀθῆναι 1957, σελ. 219. 2) Μακεδονικὲς ἱστορίες, «Τὰ δύο στρατόπεδα», Ἀθῆναι 1958, σελ. 195.

Οἱ «Μακεδονικὲς ἱστορίες» τοῦ κ. Μόδη δὲν ἀνήκουν εἰς τὰ ἐπιστημονικὰ βιβλία, ἀλλὰ πρέπει νὰ σχολιασθοῦν ἐδῶ, διότι αἱ ἀφηγήσεις τῶν ἐκ τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος ἐπεισοδίων στηρίζονται εἰς προσωπικὰ ἀναμνήσεις τοῦ συγγραφέως καὶ ἀποτελοῦν πολῦτιμον πηγὴν διὰ τὸν μέλλοντα ἱστορικὸν τῆς μεγάλης ἐκείνης ἐποχῆς τῆς ἐθνικῆς μας ἱστορίας. Βεβαίως διὰ διαφόρους λόγους, ποικίλλοντας ἀναλόγως τοῦ ἐκάστοτε θέματος, ὁ κ. Μόδης δὲν μένει πάντοτε πιστὸς εἰς τὰς ἀναμνήσεις του ἢ εἰς τὰς ἀναμνήσεις τῶν ἀπομνηματογράφων καὶ κατὰ τοῦτο ἐκάστη πληροφορία του, λόγῳ τῆς ἐπὶ τὸ λογοτεχνικώτερον διαμορφώσεώς της, χρειάζεται κριτικὴν ἐπεξεργασίαν. Ἀλλὰ καὶ οὕτω οὐδόλως χάνουν τὴν ἀξίαν των ὡς σπουδαιότατη ἱστορικὴ πηγὴ παρεχομένη ἀπὸ ἄνθρωπον, ὁ ὁποῖος ἔλαβε μέρος ἐνεργὸν εἰς τὸν Μακεδονικὸν Ἀγῶνα, ἐγνώρισε τοὺς περισσοτέρους ἐκ τῶν μακεδονομάχων καὶ φροντίζει νὰ εἶναι ἐνήμερος παντὸς ὅ,τι γράφεται ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ.

ΒΑΣ. ΛΑΟΥΡΔΑΣ

S y d n e y L o c h, The Holy Mountain, London 1957, σελ. 264, μὲ εἴκοσι δύο εἰκόνας.

Συγγραφεὺς τοῦ ωραίου αὐτοῦ βιβλίου εἶναι ὁ κατὰ τὰ τελευταῖα τριάντα ἔτη μόνιμος κάτοικος τοῦ παρὰ τὸ Ἅγιον Ὄρος χωρίου Πύργος Sydney Loch, ὁ ὁποῖος ἐδημιούργησε ἐκεῖ μίαν τοπικὴν σχολὴν κατὰσκευῆς ταπήτων, τὰ σχέδια τῶν ὁποίων στηρίζονται κυρίως εἰς διακοσμη-